

Debreceni Ítéltábla

Bhar.III.165/2014/5.

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2014. április 3. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A lopás bűntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2014. január 14. napján kihirdetett 3.Bf.18/2012/22. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a halmazati büntetésre utalást mellőzöttnek tekinti.

A harmadfokú eljárásban 4000 (négyezer) Ft, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

A Sátoraljaújhelyi Városi Bíróság a 2011. december 12. napján kelt B.134/2011/20. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. lopás bűntettében, ezért mint többszörös visszaesőt 1 év börtön-büntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint rendelkezett a felmerült bűnügyi költségéről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, míg az ügyész a szabadságvesztés hosszabb időtartamban történő megállapítása végett jelentett be fellebbezést.

A Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2014. január 14. napján kelt 3.Bf.18/2012/22. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a vádlottnak a S1 sérelmére elkövetett cselekményét a Btk. 370. § (1) bekezdés és a (2) bekezdés a/ pont szerinti lopás vétségének minősítette, míg 1 rb. lopás bűntettének vádja alól felmentette, a tulajdon elleni szabálysértés miatti eljárást megszüntette. A börtön-büntetés tartamát 7 hónapra enyhítette, megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, továbbá S1 magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, s kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, a védőtől jogorvoslati nyilatkozat nem érkezett, fellebbezést annak irányára megjelölése nélkül a vádlott jelentett be.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a másodfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a felmentő rendelkezés jogszabályi megjelölését az ítélet tábla a 2012. évi C. törvényre helyesbítse.

A harmadfokú nyilvános ülésen a vádlott védője elsődlegesen védelem felmentését, másodlagosan a büntetés enyhítését kérte.

Az ítélet tábla elsőként azt rögzíti, hogy a vádlott fellebbezése a Be. 386. § (1) bekezdés c/ pontja értelmében joghatályos, s ezért a Be. 393-394. §-aiban írt nyilvános ülés keretében a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást felülbíráltá abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e [Be. 387. § (1) bekezdés].

Ennek során az ítélet tábla megállapította, hogy a bíróságok a perrendi szabályok betartásával folytatták le a büntető eljárást. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megalapozatlanságát észlelve bizonyítás felvételét rendelte el, s a felvett bizonyítás, illetve az iratok tartalma alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával az elsőfokú bíróság tényállását helyesbítette, illetve kiegészítette. Az így megállapított tényállást az ítélet tábla a Be. 388. § (2) bekezdése alapján annyiban pontosítja, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében 3. pont alatt feltüntetett ... Városi Bíróság ...-én kelt ... számú ítéletét a ... Bíróság ... számú határozata emelte jogerőre, valamint hogy a hulladékvas értéke 50-58 Ft/kg (másodfokú bírósági ítélet 5. oldal alulról 5. bekezdés), míg kiegészíti a vádlott további két elítélésével, melyek szerint a ... Városi Bíróság ... számú, ...-én jogerős ítéletével a 2008. októberében elkövetett hitelsértés vétsége miatt 25 nap közérdekű munka büntetésre ítélte, valamint a ... Városi Bíróság számú, ... napján jogerős ítéletével a 2007. december 22. napján megvalósított csalás büntette és közokirat-hamisítás büntette miatt pénzbüntetésre ítélte (bűnügyi nyilvántartás adatai).

A másodfokú bíróság helyesen foglalta el azon álláspontot, hogy a vádlott vonatkozásában az elkövetéskori (1978. évi IV.) törvény helyett az elbíráláskori (2012. évi C.) törvény enyhébb elbírálást eredményez, és nem tévedett akkor sem, amikor az értékhatár változására figyelemmel a vádlottat felmentette a S2 sérelmére elkövetett lopás büntetnének vádjáról és a tulajdon elleni szabálysértés miatti eljárást elévülés okából megszüntette. E körben az ítélet tábla annyi pontosítást tesz, hogy az ítélet 10. oldal 4. bekezdésében a felmentés jogcíme a Be. 6. § (3) bekezdés a/ pontja (a cselekmény nem bűncselekmény).

A fellebbviteli főügyészség átiratában írtakra reagálva az ítélet tábla leszögezi, hogy a Btk. 2. §-ának az alkalmazása során kizárólag a vádban szereplő, 1978. évi IV. törvény alapján minősített cselekmény vádjáról lehet felmenteni a terheltet, ha a cselekmény

elbírálásakor hatályban lévő új törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény. Ez esetben ugyanis az új törvény szerint be sem lehet minősíteni a cselekményt.

Halmazatban álló cselekmények esetén az időbeli hatály szempontjából történő vizsgálódás során először abban kell állást foglalni, hogy van-e olyan cselekmény, amely az új anyagi jogi szabályok szerint már nem bűncselekmény. Az ilyen cselekmény miatt büntető eljárást folytatni, büntetőjogi felelősséget megállapítani nem lehet a Be. 6. §-ának (3) bekezdése értelmében, hanem felmentő vagy eljárást megszüntető rendelkezést kell hozni az eljárási szakaszoktól függően.

Csak a további olyan cselekmények esetében beszélhetünk elbírálásról, amelyek bűncselekmények. A halmazatban álló bűncselekmények elbírálása során kell összevetni az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos anyagi jogi szabályokat, és eldönteni, hogy az új törvény enyhébb elbírálást eredményez-e, mert a visszaható hatályú alkalmazásának csak ekkor van helye.

A kifejtettekre tekintettel a részbeni felmentések esetén sincs szó a tilalmazott, kombinatív jogalkalmazásról. Többek között a BH2013. 232. számú eseti döntés is ezt az érvelést tartalmazza.

A S1 sérelmére megvalósított bűncselekmény minősítése helyes.

Többségében helyesen tárták fel a bíróságok a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban a vádlott büntetett előélete helyett a különös és többszörös visszaesői minőségét megalapozó elítélésein túli büntetettsége a súlyosító körülmény, továbbá ekként értékelendő a másik négy büntető eljárás hatálya alatti elkövetés is. A lopás vétségét a vádlott 255 980 Ft értékben követte el, s a megváltozott minősítésre tekintettel az ítéletábra mellőzi azon enyhítő körülményt, hogy „az elkövetési érték csekély mértékben haladja meg a nagyobb érték alsó határát”.

A másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében megfelelően értékelte a vádlott személyi társadalomra veszélyességét, az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyát, a bűnösségének a fokát, s a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményeket is akkor, amikor a büntetés célját 7 hónapi börtönbüntetés és 1 évi közügyektől eltiltás mellékbüntetés összhatásával látta elérhetőnek, melyek súlyosítására ügyészi fellebbezés hiányában az ítéletábrának nincs módja, az enyhítés pedig szóba sem kerülhet elsődlegesen a vádlott kiemelkedő személyi társadalomra veszélyességére tekintettel.

A másodfokú bíróság az ítéletének 11. oldal 4. bekezdésében rögzíti, hogy a büntetés „immár nem halmazati”, azonban ezt a rendelkező részben feltüntetni elmulasztotta, melyet az ítéletábra pótol.

A börtön fokozat megjelölése a másodfokú bíróság ítéletének a 11. oldal 5. bekezdésében téves, ezért azt az ítéletábra a Btk. 37. § (2) bekezdés b/ pontjára helyesbíti.

A másodfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397. §-a alapján a rendelkező részben írt pontosítással helybenhagyta.

A bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 385. §-a folytán alkalmazandó Be. 381. § (1) bekezdésén alapszik.

Végül rögzíti az ítélőtábla, hogy a másodfokú bíróság az ítéletét a 2013. december 10. és 2014. január 14. napjain tartott tárgyalás alapján hozta, ezért a másik két tárgyalási határnap feltüntetését mellőzi.

Debrecen, 2014. április 3.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Bf.18/2012/22. számú ítélete az ítélőtábla ítéletében írt pontosítással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtandó.

Debrecen, 2014. április 3.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -